

ผลการวิจัย

1. เกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นวิธีการดำเนินการวิจัย โดยคัดเลือกข้อสอบที่มีระดับความยากง่าย (p) ตั้งแต่ 0.2 ถึง 0.8 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป เอาไว้ได้ 60 ข้อ (รายละเอียดเกี่ยวกับค่า p และ r ของข้อสอบดูได้จากภาคผนวก ก หน้า 51) ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบจริงทั้งฉบับได้ค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบทดสอบเท่ากับ 0.87 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการวัดเท่ากับ 3.50

2. ผลการใช้แบบทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างประชากรจริง

คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถด้านจำนวน เหตุผลเชิงนามธรรม และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ดังแสดงในตาราง

ตารางที่ 2 คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนจากแบบทดสอบทั้ง 3 ชุด

แบบทดสอบ	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.
ความสามารถด้านจำนวน	40	21.67	6.1057
เหตุผลเชิงนามธรรม	50	27.08	8.0869
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์	60	24.85	9.6276

จากตาราง 2 นักเรียนมีความสามารถด้านจำนวนและเหตุผลเชิงนามธรรม อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และมีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนคณิตศาสตร์อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ

3. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างคะแนนความสามารถด้านจำนวนและเหตุผลเชิงนามธรรมกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนคณิตศาสตร์

ตารางที่ 3 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างคะแนนความสามารถด้านจำนวน (x_1) เหตุผลเชิงนามธรรม (x_2) กับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนคณิตศาสตร์ (y)

	x_1	x_2	y
x_1	-	0.7771*	0.7368*
x_2		-	0.6700*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความสามารถด้านจำนวน เหตุผลเชิงนามธรรม กับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนคณิตศาสตร์มีค่าเป็นบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($r_{x_1y} = 0.7368$, $r_{x_2y} = 0.6700$) ซึ่งอาจสรุปได้ว่า ความสามารถด้านจำนวนและเหตุผลเชิงนามธรรมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนคณิตศาสตร์จริง เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านจำนวนกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนคณิตศาสตร์ มีค่าสูงกว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง เหตุผลเชิงนามธรรมกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนคณิตศาสตร์

และ เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างคะแนนความสามารถด้านจำนวนและเหตุผลเชิงนามธรรมมีค่าเป็นบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($r_{x_1x_2} = 0.7771$) ซึ่งอาจสรุปได้ว่า ความสามารถด้านจำนวนและเหตุผลเชิงนามธรรมมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันจริง

4: สหสัมพันธ์พหุคูณและสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนคณิตศาสตร์

4.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนคณิตศาสตร์ (ตัว เกณฑ์) กับคะแนนความสามารถด้านจำนวนและ เหตุผลเชิงนามธรรม (ตัวพยากรณ์): คือ

$$r_{y(x_1x_2)} = 0.7437 \quad \text{หรือ} \quad \checkmark$$

$$r^2_{y(x_1x_2)} = 0.5532$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

นั่นคือผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนคณิตศาสตร์มีความสัมพันธ์กับคะแนนความสามารถด้านจำนวนและ เหตุผลเชิงนามธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 คือมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เป็น 0.7437 ซึ่งมีค่าสูงกว่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านจำนวนกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนคณิตศาสตร์ และ เหตุผลเชิงนามธรรม กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ แสดงว่า เมื่อใช้คะแนนความสามารถด้านจำนวนและ เหตุผลเชิงนามธรรม ร่วมกันในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนคณิตศาสตร์แล้ว จะไคผลดีกว่า การใช้คะแนนความสามารถด้านจำนวนหรือ เหตุผลเชิงนามธรรม เพียงอย่างเดียวมาเป็นตัวพยากรณ์

จากค่า $r^2_{y(x_1x_2)}$ ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.5532 เป็นการแสดงว่าคะแนนความสามารถด้านจำนวน (x_1) และ เหตุผลเชิงนามธรรม (x_2) มีส่วนกำหนดความแปรผันของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนคณิตศาสตร์ (y) เป็นจำนวน 55.32 % ของความแปรผันของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนคณิตศาสตร์

4.2 สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนคณิตศาสตร์

ในการหาสมการพยากรณ์นี้ใช้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนคณิตศาสตร์เป็นตัว เกณฑ์ และตัวพยากรณ์มี 2 ตัวคือ คะแนนความสามารถด้านจำนวน (x_1) และ เหตุผลเชิงนามธรรม (x_2) ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ เมื่อพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) และ เมื่อพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ เมื่อพยากรณ์

ในรูปคะแนนดิบ (a) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (SE_{est}) ดังแสดง
ในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β) อันคัมที่ ความคลาด
เคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (SE_{est}) และค่าคงที่
ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

ตัวพยากรณ์	b	β	อันคัมที่
ความสามารถคนจำนวน (x_1)	0.8609	0.5460	1
เหตุผลเชิงนามธรรม (x_2)	0.2691	0.2462	2

$SE_{est} = \pm 6.4351$
 $a = -1.0963$

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูป
คะแนนดิบและในรูปคะแนนมาตรฐาน ส่งผลต่อตัวเกณฑ์ในทางบวกทั้งคู่ โดยความสามารถ
คนจำนวนส่งผลต่อตัวพยากรณ์เป็นอันคัมที่ 1 คือมีค่า b เท่ากับ 0.8609 และค่า β
เท่ากับ 0.5460 ส่วนเหตุผลเชิงนามธรรม ส่งผลต่อการพยากรณ์เป็นอันคัมที่รอง คือมีค่า
b เท่ากับ 0.2691 และค่า β เท่ากับ 0.2462

สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ซึ่งพยากรณ์โดยใช้
คะแนนความสามารถคนจำนวน (x_1) และคะแนนเหตุผลเชิงนามธรรม (x_2) มี 2 รูปแบบคือ

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$y_c = -1.0963 + 0.8609x_1 + 0.2691x_2$$

สมการพยากรณ์ในรูปแบบมาตรฐาน

$$z_c = 0.5460z_1 + 0.2462z_2$$

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อทดสอบนัยสำคัญของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณและสมการถดถอยพหุคูณ

Source of Variation	df	SS	MS	F
Regression	2	13,037.97	6518.9850	160.5256*
Residual	245	9949.51	40.6103	
Total	247	22,987.48	93.0667	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า F มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ $r_{y(x_1x_2)}$ ที่ได้นั้นเกิดขึ้นจริง ไม่ใช่เป็นการเกิดขึ้นโดยบังเอิญ หมายความว่ามีความสัมพันธ์กันจริงระหว่างตัวเกณฑ์กับตัวพยากรณ์ หรือถ้าจะกล่าวในแง่สมการพยากรณ์ก็หมายความว่า สมการพยากรณ์ที่ได้มีนัยสำคัญในการพยากรณ์ที่ระดับ 0.01 นั้นเอง